अतःशोकं समुन्मूलय व्यवसायमुद्योगं ॥३७॥ परिवर्तनमधरोत्तरीकरणं ॥३८॥ ३९॥ दीप्तैर्दीपकैर्वाक्यैरितिशेषः॥ काले होमकाले॥ ४०॥४१॥ अनुरक्तेनानुरागयु
तेन स्निग्धेन तत्कालोचितप्रियपरेण हितेनोदर्कहितैषिणा॥ सत्यविक्रमयुक्तेन अमोघविक्रमयुक्तेन ॥४२॥ विक्रमकालेषु तेजः सहजमितिशेषः॥ प्रोत्साहयामि वर्ध
यामि अधुनात्वाच्छन्नमिवतदितिभावः॥४३॥ शरत्कालं तत्प्रांतं सुग्रीवस्य प्रसादं चित्तसौमनस्यं नदीनांचामलोदकत्वरूपं ॥४४॥ उपकारेण युक्तोवीरोऽवश्यंप्रतिकारे

समुन्मूलयशोकंत्वंव्यवसायंस्थिरीकुरु॥ ततःसपरिवारंतंराक्षसंहंतुमर्हसि॥ ३७॥ पृथिवीमपिकाकुत्स्थससागरवनाचलां॥ परि
वर्तयितुंशक्तःकिंपुनस्तंहिरावणं॥ ३८॥ शरत्कालंप्रतीक्षस्वप्रावृट्कालोयमागतः॥ ततःसराष्ट्रंसगणंरावणंतंवधिष्यसि॥ ३९॥
अहंतुखलुतेवीर्यंप्रसुप्तंप्रतिबोधये॥ दीप्तैराहुतिभिःकालेभस्मच्छन्नमिवानलं॥ ४०॥ लक्ष्मणस्यहितद्वाक्यंप्रतिपूज्यहितंशुभं॥ रा
घवःसुहृदंस्निग्धमिदंवचनमब्रवीत्॥ ४१॥ वाच्यंयदनुरक्तेनस्निग्धेनचहितेनच॥ सत्यविक्रमयुक्तेनतदुक्तंलक्ष्मणत्वया॥ ४२॥
एषशोकःपरित्यक्तःसर्वकार्यावसादकः॥ विक्रमेष्वप्रतिहततेजःप्रोत्साहयाम्यहं॥ ४३॥ शरत्कालंप्रतीक्षिष्येस्थितोस्मिवचनेत
व॥ सुग्रीवस्यनदीनांचप्रसादमनुपालयन्॥ ४४॥ उपकारेणवीरस्तुप्रतिकारेणयुज्यते॥ अकृतज्ञोप्रतिकृतोहंतिसत्त्ववतांमनः॥
॥४५॥ तदेवयुक्तंप्रणिधायलक्ष्मणःकृतांजलिस्तत्प्रतिपूज्यभाषितं॥ उवाचरामंस्वभिरामदर्शनंप्रदर्शयन्दर्शनमात्मनःशुभं॥४६

ण प्रत्युपकारेण युज्यते॥ केनचित्कृतोपकारोवीरपुरुषोऽवश्यं प्रत्युपकरोत्येवेतिभावः॥ कुतएवंनिश्चयस्तत्राह॥ अकृतज्ञोभूत्वा यद्यप्रतिकृतोऽकृतप्रत्युपक्रियोभवति
तदा सत्त्ववतामस्मादृशां मनोहंति मैत्रीं नाशयत्येवातोमित्रत्वादवश्यं सप्रत्युपकर्तेतिभावः॥ ४५॥ तदेव रामवाक्यमेव युक्तं प्रणिधाय निश्चित्य आत्मनः शुभं द
र्शनं शुभां बुद्धिं प्रदर्शयन्नुवाच॥ ४६॥